

nào Ngài không gánh chịu cùng con. Ngài
oi, đã bao năm rồi, miền Trung đã bao năm rồi.
Tại sao lũ lụt bão tố, mưa
sa nắng cháy (ơ ơ), tháng ngày triền miên nỗi đau?
Bao nhiêu con người ngậm đắng nuốt sâu đau.
Nhưng con đã thấy Ngài, lay Chúa con đã thấy
Ngài đi qua đất nước con rồi: miền Trung khúc ruột thương
nhớ. Con ứ nghẹn trào dâng vì
nhìn miền Trung đau thương, kiếp người lâm than. Cùng nhìn
về miền Trung thân yêu hỏi người Việt Nam. Cùng nhìn
về miền Trung thân yêu Chúa càng đủ thương.

Kết
FINE